

Junioripäällikkö Jouko Vierimaa:

Tämä on minun elämää

Jouko "Toro" Vierimaa aloittaa kolmannen vuoden seuran junioripäällikkönä. Tätä on edeltänyt oma pelaajaura KPV:ssa – parhaina saavutuksina kaksi A-juniorien Helsinki Cupin hopeaa ja pari kertaa SM-mitalin tuntumassa A-nuorissa – sekä kymmenisen vuotta juniorivalmentajana, kunnes Markku Piispasen pyysi Joukoa seuraajakseen. – Jalkapalloilu on minulle intohimo ja tässä tehtävässä saan tyydyttää haluni, perustelee Jouko mukaan olemistaan eikä tunnusta omaavansa esikuvia roolissaan, mutta jakaa samaan hengenveeton tunnustusta edeltäjilleen Markku Piispaselle, "Tipi" Laitiselle ja Kaj Lyyskille.

– Paljon on muuttunut niistä vuosista, jolloin itse olin juniori. Aikuisten ja lasten tietoisuus on nyt toinen. Ajatellaan jopa, että harrastuksesta voi tulla ammatti. Takavuosina seura vastasi pääosin juniorikustannuksista. Nyt siitä huolehtivat lähinnä vanhemmat, jotka haluavat olla tukemassa lastensa harrastusta. Seuran osana on luoda olosuhteet ja järjestää valmennus.

– Valmentajalle työ nuorten parissa antaa paljon. Saan uusia ystäviä ja jopa arvostusta, jouskus yllättävästikin suunnasta. Seuran ulkopuolelta tuleva arvostus on lähinnä henkilistä ja vielä enemmän sen toivoisi olevan taloudellista tukea. On oikeastaan luonnollista, että kotien suhtautumisessa on eroja eli toivottavaa riittää. On myös mielekiintoista nähdä lapsen kehitys viisivuotiaasta aikuiseksi jalkapalloharrastuksen parissa, kuvalee Jouko työn antia.

– KPV:n parissa olemme jakaaneet toiminnan kahtia. On nuorempien (alle 13-vuotiaiden) harrastetoiminta, jossa pääpaino on perustaitojen oppimisessa ja kiinnostuksen rakennotissa. C-junioreista lähtien opetellaan pelaamista joukkueena ja annetaan valmiuksia urheilijan elämään eikä silloin 20-tuntinen työviikko KPV:n toiminnassa ole enää mikään harvinainen valmentajalle. Motivaatiota tästä eteenpäin on seura pyrkinyt antamaan nuorille pitämällä seuran rakenteet kunnossa eli on portaat, joita voi edetä, kun on Akatemia, kakkos- ja kolmosjoukkueet.

– Tällä työllä on KPV:ssa pitkät perinteet ja seura oli aikanaan aivan kärkiseura maassamme. Olemme vuosien saatossa saaneet työhön hyviä, vastuuntuntoisia ja työstä innostuneita valmentajia, joilla monilla on omia pelikokemuksia. Kaupungissa on aina ollut kulttuuria ja asiantuntijoita, joten nollasta ei enää tarvitse lähteä liikkeelle. Yhteistyö seurojen kesken on tosin vähäistä pelien ulkopuolella. Vain KV:n kanssa on tiettyä juoksuharjoitusta tehty hyvässä yhteisymmärryksessä, toteaa Jouko.

Suomalainen jalkapallojuniori kestää hyvin kansainvälisessä taitoverailussa, mutta miehiin siirryttäässä rako venähää, eikä Jouko sitä kiistä.

– Taitotaso meillä on aika korkea, mistä kiitos lisääntyneiden hallien ja tekoniurmikenttien. Pelikäsiteksessä jäämme jälkeen. Jalkapalloilumme ei pysty vielä tarjoamaan työpaikkoja miehille samalla tavoin kuin ulkomailta. Liigataso ei riitä ja

siksi kansainvälisesti olemme jäljessä.

Paloilumme johdon suhtautumista junioritoimintaan ei Jouko lähde laajemmin arvioimaan, mutta toteaa, että kentällä joudutaan monesti "nilemään pureksimatta" tehtyjä päätöksiä. Kilpailutoiminta on esimerkiksi alue, jota Joukon mielestä ei ole aina viisaasti ajateltu.

– Toiminta KPV:n monisata-paisessa juniorijoukossa ei ole suinkaan "vain" jalkapalloa. Pyrimme korostamaan liikunnan monipuolisutta, kasvatamaan joukkueessa ja yhteisössä toimimiseen, antamaan avuja työelämään siirryttäässä eli paljon tässä tehdään myös henkilötäytö. Työtä, jota ei rahassa mitata. Kuitenkin taloudelliset resurssit ovat tärkeä tekijä kokonaisuudessa. Ainahan siltä osin on vajettava ja joutuu puristamaan viimeiset konstit käyttöön. Rahasta ei meidän valmentajamme kukaan tästä työtä tee. Jokainen panee varmasti paljon omia markkoja liikoon esimerkiksi puhelinkuluja ja bensalaskuja maksavaan, kiittelee Jouko KPV:n yli puolestaan sataan nousevaa valmentajajoukkoa.

Muutama vuosi sitten KPV laajensi toimintaa myös naisten ja tyttöjen puolelle. Jouko näkee ratkaisun hyvänä.

– Se toi perhepiirit kokonaisina seuramme toimintaan, kun kaikki sisarukset sukupuolesta riippumatta saattavat nyt löytää KPV:ssa oman ryhmänsä ja voivat esiintyä samoissa väriissä. Tällä toiminnalla on ilman muuta jatkuvuutta, sanoo Jouko.

Jouko Vierimaan paneutumista junioripäällikön rooliin kuvastaa hänen arvionsa viikoittaisesta seuralle uhraamastaan ajasta.

– Paljon sitä menee, mutta ei liikaa. Tämä on minun elämää, sanoo Jouko. Tuon kuulemisen jälkeen ei jää epäilystään siitä, ettei hänen suonissaan virtasi vihreävalkoinen veri. Tällainen ajankäyttö ei onnistu ellei kotona puhallettaisi yhteen hiileen ja siitä Jouko on iloinen. Iloinen hän sanoo olevansa myös siitä, että on saanut kokea nuoreksi, nelikymppiseksi, mieheksi jo niin paljon hyviä muistoja jalkapalloilun myötä eikä lähde niistä parasta erittelemään.

Jouko "Toro" Vierimaa.

A-juniorin ajatuksia

"Jouko Vierimaa sanoo pelanneensa jalkapalloa jo niin monta vuotta, ettei itsekään muista milloin ensimmäisen kerran mukaan tuli. Nappuloista asti olen mukana ollut eli ainakin jo kymmenen vuotta, koska nyt olen A-junioreissa.

Esittelimme siis tässä Pallo-Veikossa tällä kertaa hyvässä alussa olevaa "pitkän linjan" palloveikkoa.

Jouko sanoo olevansa mukana kiinnostuksesta, mistäpä muusta. Jalkapalloilu on ainoa vapaa-ajan harrastusmuodoistani. Se on hyvässä tasapainossa ajankäytöni kanssa. Kotona ollaan kannustamassa eikä koulunkäytikään ole tämän takia käräsyn.

Nyt tämä on harrastus ja tuskin se minun kohdallani koskaan muuksi muuttuaan, sanoo Jouko, jonka kykyjä on kokeiltu tämän harjoituskauden aikana mm. edustusjoukkueen harjoituspeleissä. Kurssi on selvä.

Meillä on hyvä joukkue, jossa henki on hyvä ja sehän ratkaisee paljon. Nämä jutteli Jouko Vierimaa, 18, kevään erään harjoituspelin alla. Kuukauden kuluttua on yksi vuosi takana Länsipuiston lukiossa ja siirtyminen ylimmälle askelmalle. Mitä sen jälkeen, on vielä päättämättä. Teknillinen ala kiinnostaa ja ehkäpä sen vuoksi pyrin teknilliseen opistoon, sanoo Jouko lopuksi."

Nämä Pallo-Veikossa nro 23 keväällä 1980. Lisäkommentteja tuohon ei tarvitse kirjoittaa.

Edustusjoukkueen pelaajille järjestetyssä ravintoillassa esitti teoriassa ja käytännössä ravitsemussuunnittelija Minna Nykänen ruoan merkitystä urheilijalle. Pelaajista Tuomo Koskela (vas.), Chad Botha, Harri Rauhala ja Markus Palosaari käytännön ravintotestauksessa.

Kesä numeroissa

Miesten 4.divisioona

NoStars.....	22	16	4	2	61 - 36	52
FC YPA II.....	22	15	4	3	84 - 23	49
K-Pallo	22	13	1	8	58 - 43	40
LBK.....	22	12	3	7	65 - 41	39
HBK	22	12	3	7	54 - 41	39
KPV III	22	12	1	9	73 - 63	37
KUF	22	10	3	9	53 - 41	33
Esse IK II	22	8	5	9	38 - 29	29
Team NIK	22	8	5	9	48 - 60	29
TUS II.....	22	6	2	14	38 - 60	20
RyPK-84.....	22	2	3	17	22 - 73	9
Såka	22	0	2	20	22-106	2

B-pojat piirisarja

KPV	13	10	1	2	52 - 10	31
GBK.....	13	9	2	2	42 - 14	29
KPS.....	13	7	1	5	20 - 19	22
VetU	13	6	0	7	38 - 45	18
FC YPA.....	13	5	2	6	28 - 8	17
Jaro II.....	13	4	1	8	26 - 25	13
PeFF.....	13	4	0	9	22 - 45	12
NIK	13	0	1	12	12 - 74	1

B-poikien 1.div. karsinta 2.7.2006

KPV	2	2	0	0	14 - 2	6
Karhu.....	2	1	0	1	8 - 9	3
FC Raahe.....	2	0	0	2	2 - 13	0

C15-pojat piirisarja, syksy

KPV	4	3	1	0	12 - 1	10
GBK.....	4	2	1	1	6 - 7	7
KPS.....	4	2	0	2	5 - 10	6
Jaro	4	1	0	3	6 - 8	3
VetU	4	0	2	2	0 - 3	2

kevät

Jaro	4	3	1	0	10 - 1	10
KPV	4	2	1	1	12 - 2	7
KPS.....	4	2	0	2	3 - 7	6
GBK.....	4	1	0	3	4 - 13	3
FC YPA.....	4	1	0	3	5 - 11	3

C15-pojat aluesarja

syksy

TP-Seinäjoki.....	7	5	1	1	15 - 5	16
KPV	7	5	0	2	18 - 6	15
VIFK Blue.....	7	4	2	1	22 - 10	14
VPS Musta	7	4	1	2	15 - 4	13
Jaro	7	2	1	4	10 - 17	7

kevät

TP-Sein
